

Döme Zsuzsa –

Anyák napi versek

Édesanyám öröme

De jó is volt gyerekkorban!
Akármerre kalandoztam,
tudtam, hogy vár, karjába zár,
bárhol voltam, édesanyám.

De jó is lesz felnőttkorban,
ha vonattal, autóval
hazamegyek! Minden méter
tőle távol: kilométer.

De jó is lesz öregkorban!
Gyermekeim jönnek sorban,
ölükben az unokákkal
- kis kezükben vadvirág
van -,

Föld, Ég között néhány méter
pár tízezer kilométer,
lát bennünket föntről talán,
és örül az édesanyám.

Hozzád írom ezt a dalom

Durcás voltam, rakoncátlan,
követelődző, orcátlan,
hisztiztem, ha fáj a lábam.
Nálad megnyugvást találtam.

Hogy' kérhetnék bocsánatot?
Hogy' töröljem el bánatod?
Hogy' köszönjem meg, hogy
hatott,
édesanyám, imádatod?

Előleg volt hódolatod.
Köszönöm minden mondatod.
Félre bú, baj, aggodalom!
Hozzád írom ezt a dalom,

valaki igazán megzenésíthetné!

**Köszöntő (Nagymamám
köszöntése)**

Figyelgetem órák óta,
kinyílik-e a bimbója.
Hívogatja anyák napja,
szirmát előcsalogatja.

Ha kibomlik, akkor oda-
viszem virágom, ahova
esik első pillantása,
ébredjen fel illatára.

Ha felébred, szeme körül
táncot járnak - úgy megörül -
mosolyráncok, szarkalábak.
Köszöntöm a nagymamámat.

Megmondom az orgonának

Megmondom az orgonának,
súgja meg a tulipánnak,
hagyjon helyet gyöngyvirágnak,
hadd nyíljon ki jó anyámnak.

Esőcsepp ül orgonámon,
vízcsepp csillan tulipánon,
harmat gyöngyöz
gyöngyvirágon:
hogy átadjam, alig várom.

Nedves még a virág szára.

Nagymamámnak legyen hála

Tudja titkom, tudja jelem,
két kezébe fogja kezem,
mikor még csak fontolgtatom,
kimondja a gondolatom.

Képzelete is egy velem.
Ilyen lehet a szerelem,
bár arról még nem tudhatom
azt, hogy milyen, csak
gondolom,

elem lehet – zseblámpába,

Virágcsokor anyának

Neki szedem virágomat:
kiszínezi világomat.

Díszes gombok, fényes fonál
magától kezébe talál:
Hajdíszt varázsol fejemre,
karkötőt a két kezemre,
nemezgyöngyből fűzi láncom,
dallal kíséri a táncom,
s ágyam mellé éjszakánként
filcangyalkát állít örként...

<p>Jól illik majd a vázába lila, fehér, piros, sárga! Jó lenne, ha volna spárga,</p> <p>színes szalag, zsinór, zsinog, pántlika, vagy madzag, mivel összekötném bokrétámat köszönteni jó anyámat.</p>	<p>hogy sötétben is meglássa megszépítő világomat, a mezei virágokat.</p> <p>Szedtem mezőn, szedtem réten, patak partján, mit hol értem. Nagymamámnak legyen hála, becsben is van minden szála.</p>	<p>Megérdemli virágomat: széppé teszi világomat.</p>
---	---	--